**CURTEA DE APEL CENTRU**

# D E C I Z I E

**cu privire la respingerea recursului**

în cauza civilă *Primăria mun. Chișinău, Direcția de colectare a impozitelor și taxelor locale către Coropat Elena, intervenient accesoriu Serviciul Fiscal de Stat*

privind încasarea datoriei ce constituie restanțe la impozit, în baza avizului de plată nr. 0102576408E306 din 9 octombrie 2025

împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 19 ianuarie 2026

*Dosarul nr.* 2r-266/26

*(Număr PIGD:* 2-26004400-02-2r-04022026*)*

Recursul declarat a fost respins, cu menținerea încheierii primei instanțe, întrucât obligația fiscală pretinsă a fost stabilită printr-un aviz de plată emis de autoritatea publică, rămas în vigoare și necontestat, astfel încât nu exista un raport juridic material litigios susceptibil de examinare în procedură civilă. S-a reținut că instanța de drept comun nu poate fi sesizată pentru confirmarea și dublarea efectelor unui act administrativ individual obligatoriu și executoriu.

**14 mai 2026**

Examinând recursul declarat de Primăria mun. Chișinău, Direcția de colectare a impozitelor și taxelor locale  împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 19 ianuarie 2026, adoptată în cauza civilă *Primăria mun. Chișinău, Direcția de colectare a impozitelor și taxelor locale  către Coropat Elena, intervenient accesoriu Serviciul Fiscal de Stat* privind încasarea datoriei ce constituie restanțe la impozit, în baza avizului de plată nr. 0102576408E306 din 9 octombrie 2025,

**Curtea de Apel Centru, în completul compus din:**

Diana Corlăteanu, *Președinte*

Eleonora Badan-Melnic, *judecător*

Roman Pascari, *judecător*

**a c o n s t a t a t:**

1. În data de 15 ianuarie 2026 Primăria mun. Chișinău, Direcția de colectare a impozitelor și taxelor locale  a depus cerere de chemare în judecată către Coropat Elena, intervenient accesoriu Serviciul Fiscal de Stat privind încasarea datoriei ce constituie restanțe la impozit, în baza avizului de plată nr. 0102576408E306 din 9 octombrie 2025.
2. Prin cererea de chemare în judecată s-a solicitat admiterea acțiunii și încasarea de la Elena Coropat în beneficiul Primăriei mun. Chișinău a datoriei cu titlu de obligație fiscală în sumă totală de 31379,42 lei, inclusiv majorarea de întârziere în sumă de 12284,75 lei.
3. În susținerea cererii de chemare în judecată, reclamantul a indicat că Direcția de colectare a impozitelor și taxelor locale este competentă să administreze impozitul pe bunurile imobiliare aferent persoanelor fizice din municipiul Chișinău. În acest sens, reclamantul a invocat art. 156-158 și 160 din Codul fiscal, Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr. 998 din 20 august 2003, precum și Regulamentul Direcției de colectare a impozitelor și taxelor locale, potrivit cărora aceasta asigură evidența obligațiilor fiscale și încasarea impozitelor administrate la nivel local.

4. Potrivit reclamantului, în temeiul art. 276-280 din Codul fiscal, proprietarul bunului imobil este subiect al impunerii, iar baza impozabilă o constituie valoarea estimată în scopul impozitării. Impozitul se determină prin aplicarea cotei stabilite de autoritatea administrației publice locale asupra valorii estimate a bunului imobil, informațiile necesare calculării fiind preluate din Sistemul Informațional Automatizat „Cadastrul Fiscal”.
5. Reclamantul a susținut că Elena Coropat deține în proprietate și în coproprietate mai multe bunuri imobile cu destinație locativă și nelocativă, situate în municipiul Chișinău, pentru care au fost calculate obligații fiscale aferente anilor 2024 și 2025. Direcția de colectare a impozitelor și taxelor locale ar fi expediat contribuabilei avizele de plată, întocmite în conformitate cu art. 191 din Codul fiscal, în care au fost reflectate bunurile impozabile, valoarea estimată și sumele datorate.
6. În continuare, reclamantul a menționat că pârâta nu a achitat obligațiile fiscale până la termenul-limită de 30 iunie al fiecărui an fiscal, prevăzut de art. 282 din Codul fiscal. Conform art. 228 din Codul fiscal, pentru neachitarea în termen a impozitului a fost calculată majorarea de întârziere pentru fiecare zi de întârziere, aceasta constituind o parte a obligației fiscale și fiind reflectată în avizul de plată.
7. Suplimentar, reclamantul a invocat că Elena Coropat nu a contestat avizul de plată și nici acțiunile Direcției de colectare a impozitelor și taxelor locale în termenul prevăzut de art. 268 din Codul fiscal. Din această împrejurare, reclamantul a concluzionat că obligația fiscală stabilită prin avizul de plată a rămas în vigoare și urma să fie executată de contribuabilă.
8. Cu referire la procedura prealabilă, reclamantul a indicat că în data de 15 octombrie 2025 i-a expediat Elenei Coropat cererea prealabilă nr. 2-04/2-650, împreună cu avizul de plată, trimiterea fiind recepționată în data de 21 octombrie 2025. Întrucât pârâta nu a achitat datoria după recepționarea cererii prealabile, reclamantul a considerat că sunt întrunite condițiile pentru încasarea pe cale judecătorească a obligației fiscale restante, în temeiul art. 156 lit. $k^1$) din Codul fiscal și al prevederilor Codului de procedură civilă.

***Soluția instanței de fond***

9. Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 19 ianuarie 2026, s-a dispus refuzul în primirea cererii de chemare în judecată depuse de Primăria mun. Chișinău, Direcția de colectare a impozitelor și taxelor locale.

10. În motivarea încheierii, prima instanță a reținut că cererea de chemare în judecată nu urmează a fi examinată în procedură civilă, în sensul art. 169 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură civilă. Instanța a indicat că reclamanta și-a întemeiat pretențiile pe avizul de plată nr. 01002576408E306 din 9 octombrie 2025, prin care contribuabilei i-a fost solicitată stingerea obligației fiscale pretinse.
11. Prima instanță a constatat că avizul de plată reprezintă un act administrativ individual, emis de autoritatea publică în exercitarea atribuțiilor sale de administrare fiscală, care produce efecte juridice obligatorii din momentul intrării sale în vigoare. În acest sens, instanța a făcut trimitere la art. 139 alin. (3) și la art. 171 alin. (2) și (4) din Codul administrativ, potrivit cărora actul administrativ individual rămâne valabil până la retragerea, revocarea sau anularea sa și este executoriu din momentul survenirii obligativității sale.
12. Totodată, instanța a reținut că, potrivit art. 191 alin. (1) și (6) din Codul fiscal, avizul de plată reprezintă notificarea scrisă prin care autoritatea cu atribuții de administrare fiscală solicită contribuabilului stingerea obligațiilor fiscale și este valabil până la stingerea obligației sau anularea sa. Prin coroborarea acestor prevederi cu normele Codului administrativ, prima instanță a concluzionat că avizul de plată are caracter executoriu și nu necesită validarea printr-o hotărâre judecătorească pronunțată în procedură civilă.
13. Instanța de fond a notat că pretențiile privind încasarea restanței la impozit și a majorării de întârziere reprezintă, prin natura lor, măsuri de executare a obligațiilor fiscale. Acestea țin de competența organului fiscal învestit cu atribuții de administrare și executare silită, în condițiile art. 193-201 din Codul fiscal, iar nu de competența instanței de judecată în procedură civilă.
14. În continuare, prima instanță a menționat că în situația în care avizul de plată nu a fost contestat de destinatar în modul și termenul prevăzut de lege, acesta a dobândit puterea lucrului decis, în sensul art. 140 din Codul administrativ. În consecință, actul urma să fie pus în executare de autoritatea emitentă sau de organul fiscal competent, fără a fi necesară sesizarea instanței civile. Prin urmare, instanța a concluzionat că încasarea obligației fiscale pretinse în baza avizului de plată nu se realizează prin procedură civilă, motiv pentru care a refuzat primirea cererii de chemare în judecată în temeiul art. 169 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură civilă.

***Poziția recurentului***

15. Pe 23 ianuarie 2026 Primăria mun. Chișinău, Direcția de colectare a impozitelor și taxelor locale a declarat recurs împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 19 ianuarie 2026, prin care s-a refuzat primirea cererii de chemare în judecată spre examinare. În susținerea recursului s-a indicat că prima instanță a aplicat eronat normele de drept material și procesual, întrucât a examinat izolat prevederile Codului administrativ referitoare la caracterul obligatoriu și executoriu al actului administrativ individual, fără a le corobora cu normele speciale din Codul fiscal, modificate prin Legea nr. 204 din 24 decembrie 2021.
16. Recurenta a susținut că art. 158 lit. $k^1$) din Codul fiscal atribuie serviciului de colectare a impozitelor și taxelor locale competența de a efectua executarea silită a obligațiilor fiscale restante în modul stabilit de Codul de procedură civilă și de Codul de executare. În opinia sa, această normă specială instituie obligația de a recurge la instanța de judecată pentru obținerea unui titlu executoriu, iar nu posibilitatea executării directe a avizului de plată în temeiul Codului administrativ.
17. Totodată, recurenta a menționat că Direcția de colectare a impozitelor și taxelor locale nu dispune de aceleași atribuții ca Serviciul Fiscal de Stat și nu are competența de a emite hotărâri de executare care să constituie titluri executorii. Din acest motiv, avizul de plată nu ar putea fi pus direct în executare, întrucât nu este prevăzut de art. 11 din Codul de executare în categoria documentelor executorii.
18. În continuare, recurenta a arătat că prima instanță a confundat caracterul executoriu al actului administrativ cu mecanismul efectiv de executare silită. Potrivit poziției sale, chiar dacă avizul de plată produce efecte juridice, punerea sa în executare trebuie realizată prin procedura prevăzută de Codul de procedură civilă și de Codul de executare, deoarece Direcția de colectare a impozitelor și taxelor locale nu este organ de executare.
19. Suplimentar, în recurs s-a invocat că art. 33 alin. (1) din Codul de procedură civilă confirmă competența instanțelor de judecată de a examina cauzele civile cu participarea autorităților publice, în lipsa unei interdicții legale exprese. Or, Codul fiscal face trimitere directă la aplicarea Codului de procedură civilă în materia executării obligațiilor fiscale administrate de serviciile de colectare a impozitelor și taxelor locale.
20. În consecință, recurenta a considerat că refuzul primirii cererii de chemare în judecată lipsește autoritatea publică de unicul mecanism procedural disponibil pentru valorificarea

creanței fiscale și aduce atingere dreptului de acces la justiție. Pe aceste temeiuri, aceasta a solicitat admiterea recursului, anularea încheierii din 19 ianuarie 2026 și trimiterea cauzei spre rejudecare aceleiași instanțe.

***Legislația relevantă***

21. Pct. 12 lit. b) cap. II din Regulamentul - tip privind serviciul de colectare a impozitelor şi taxelor locale din cadrul primăriei aprobat prin Hotărârea de Guvern Nr. 998 din 20 august 2003 privind activitatea serviciului de colectare a impozitelor şi taxelor locale din cadrul primăriei

12. SCITL exercită, corespunzător domeniului de activitate, următoarele atribuţii:

b) întreprinde măsuri pentru asigurarea stingerii obligaţiilor fiscale;

22. Pct. 10 din capt. II din Instrucțiunea privind modul de calculare, evidenţă şi achitare a impozitelor şi taxelor locale administrate de serviciul de colectare a impozitelor şi taxelor locale din cadrul primăriei aprobat prin Hotărârea de Guvern Nr. 998 din 20 august 2003 privind activitatea serviciului de colectare a impozitelor şi taxelor locale din cadrul primăriei

Stingerea obligaţiei fiscale se face prin achitare, anulare, prescripţie, scădere sau executare silită.

23. Art. 129 pct. 6 și 14 din Codul fiscal

Obligaţie fiscală – obligaţie a contribuabilului de a plăti la buget o anumită sumă ca impozit, taxă, prime de asigurare obligatorie de asistenţă medicală şi contribuţii de asigurări sociale de stat, majorare de întîrziere (penalitate) şi/sau amendă.

Executare silită a obligaţiei fiscale – acţiuni întreprinse de Serviciul Fiscal de Stat pentru perceperea forţată a restanţei.

24. Art. 131 alin. (1) și (2) din Codul fiscal

(1) Organe care exercită atribuţii de administrare fiscală sînt: Serviciul Fiscal de Stat, organele vamale, serviciile de colectare a impozitelor şi taxelor locale din cadrul primăriilor şi alte organe abilitate, conform legislaţiei.

(2) Organele cu atribuţii de administrare fiscală, în procesul exercitării atribuţiilor respective, conlucrează între ele şi colaborează cu alte autorităţi publice.

25. Art. 156 din Codul fiscal

(1) În cadrul primăriilor funcţionează serviciul de colectare a impozitelor şi taxelor locale cu atribuţii de administrare a impozitelor şi taxelor.

(2) Serviciul de colectare a impozitelor şi taxelor locale exercită, corespunzător domeniului de activitate, atribuţiile de popularizare a legislaţiei fiscale şi de examinare a petiţiilor, cererilor şi

reclamaţiilor contribuabililor, de asigurare a evidenţei integrale şi conforme a contribuabililor ale căror obligaţii fiscale sînt calculate de serviciul respectiv şi a evidenţei acestor obligaţii, alte atribuţii prevăzute expres de legislaţia fiscală. Atribuţiile privind compensarea sau restituirea sumelor plătite în plus, privind efectuarea controlului fiscal sînt exercitate, conform prezentului cod, în comun cu Serviciul Fiscal de Stat. Serviciul de colectare a impozitelor și taxelor locale efectuează executarea silită a obligației fiscale restante în raport cu plățile și contribuabilii administrați, în modul stabilit de Codul de procedură civilă și Codul de executare.

26. Art. 158 lit. k) și k[1]) din Codul fiscal

Serviciul de colectare a impozitelor şi taxelor locale este obligat, corespunzător domeniului de activitate stabilit la art.156 şi referitor la obligaţiile fiscale a căror evidenţă este ţinută de el:

k) să remită contribuabililor, conform legislaţiei fiscale, avizele de plată a obligaţiilor fiscale, precum şi deciziile emise;

k1) să efectueze executarea silită a obligației fiscale restante în raport cu plățile și contribuabilii administrați, în modul stabilit de Codul de procedură civilă și Codul de executare;

27. Art. 169 alin. (1) din Codul fiscal

Obligaţia fiscală naşte în momentul apariţiei circumstanţelor, stabilite de legislaţia fiscală, ce prevăd stingerea ei.

28. Art. 170 din Codul fiscal

Stingerea obligaţiei fiscale se face prin: achitare, anulare, prescripţie, scădere, compensare sau executare silită.

29. Art. 177 din Codul fiscal

Stingerea obligaţiei fiscale prin executare silită are loc prin acţiunile întreprinse, în limitele competenței, de Serviciul Fiscal de Stat pentru perceperea forţată a restanţelor în conformitate cu legislaţia fiscală.

30. Art. 191 din Codul fiscal

(1) Avizul de plată a obligaţiei fiscale reprezintă o notificare scrisă prin care Serviciul Fiscal de Stat sau o altă autoritate cu atribuţii de administrare fiscală cere contribuabilului să stingă obligaţiile fiscale indicate în el. Avizul de plată a obligației fiscale se înmânează sau se transmite prin poștă, fiind de asemenea disponibil în cabinetul electronic personal al contribuabilului de pe portalul Serviciului Fiscal de Stat.

(2) Avizul de plată se întocmeşte şi se remite contribuabilului în cazul în care obligaţia fiscală este calculată de Serviciul Fiscal de Stat sau de o altă autoritate publică cu atribuţii de administrare fiscală, excepţie făcînd cazurile în care calculul este efectuat în funcţie de rezultatele controalelor fiscale.

(3) Dacă în calculul obligaţiei fiscale, pentru care a fost remis aviz de plată, au fost făcute rectificări, Serviciul Fiscal de Stat sau o altă autoritate cu atribuţii de administrare fiscală întocmeşte şi expediază contribuabilului un aviz de plată rectificat.

â(4) Formularul tipizat al avizului de plată a obligaţiei fiscale se aprobă de Ministerul Finanţelor.

(5) Avizul de plată a obligaţiei fiscale trebuie să conţină următoarele elemente obligatorii:

a) denumirea (numele şi prenumele) contribuabilului;

b) codul fiscal al contribuabilului;

c) data emiterii sale;

d) tipul, termenele de stingere şi suma obligaţiei fiscale;

e) adresa şi codul fiscal al Serviciului Fiscal de Stat sau al unei alte autorităţi care a întocmit avizul de plată.

(6) Avizul de plată a obligaţiei fiscale intră în vigoare la data la care contribuabilul l-a primit şi este valabil pînă la stingerea obligaţiei fiscale sau pînă la anularea lui.

31. Art. 193 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal

Condiţiile declanşării executării silite a obligaţiei fiscale sînt:

a) existenţa restanţei, ţinîndu-se cont de prevederile art.252;

32. Art. 252 din Codul Fiscal

(1) Persoana vizată în decizia asupra cazului de încălcare a legislației urmează să o execute în termen de 30 de zile din data comunicării. Pentru această perioadă nu se suspendă calcularea majorării de întîrziere.

(2) În caz de contestare, executarea deciziei asupra cazului de încălcare a legislației nu se suspendă dacă autoritatea care examinează contestația nu dispune altfel.

(3) După expirarea termenului de 30 de zile, dacă nu a fost executată benevol sau nu a fost constituit gajul legal, decizia asupra cazului de încălcare a legislației este executată silit, în modul prevăzut de prezentul cod, de către Serviciul Fiscal de Stat.

33. Art. 139 alin. (3) din Codul administrativ

Un act administrativ individual rămâne valabil atâta timp cât nu este retras, revocat sau anulat într-un alt mod ori nu s-a consumat prin expirarea timpului sau într-un alt mod.

34. Art. 171 alin. (2) și (4) din Codul administrativ

(2) Executarea se realizează de către autoritatea publică care a emis actul administrativ individual sau a încheiat contractul administrativ, dacă legea nu prevede altfel. În cazul în care executarea se face împotriva autorității publice în baza unui contract administrativ, competența îi aparține instanței de apel.

(4) Actele administrative individuale sunt executorii din momentul survenirii obligativității lor, cu excepția cazului când executarea lor este suspendată prin decizia autorității publice sau prin act

judecătoresc de dispoziție. Dacă se depune o cerere de suspendare a executării actului administrativ individual, acesta poate fi executat doar după soluționarea cererii respective.

35. Art. 33 alin. (1) din Codul de procedură civilă

Instanţele judecătoreşti judecă toate cauzele civile cu participarea persoanelor fizice, persoanelor juridice şi autorităţilor publice privind apărarea drepturilor, libertăţilor şi intereselor legitime încălcate sau contestate, cauze pentru care legea nu prevede competenţa altor organe.

36. Art. 169 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură civilă

(1) Judecătorul refuză să primească cererea de chemare în judecată dacă:

a) cererea nu urmează a fi judecată în instanţă judecătorească în procedură civilă;

37. Art. 424 alin. (1) din Codul de procedură civilă

Curţile de apel examinează recursurile declarate împotriva încheierii emise de judecătorii.

38. Art. 425 din Codul de procedură civilă

Termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.

39. Art. 427 din Codul de procedură civilă

Instanţa de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept:

a) să respingă recursul şi să menţină încheierea;

b) să admită recursul şi să caseze integral sau parţial încheierea, restituind spre rejudecare problema soluţionată prin încheierea casată;

c) să admită recursul şi să caseze integral sau parţial încheierea, soluţionînd prin decizie problema respectivă.

***Motivarea instanței de recurs***

40. Examinând materialele dosarului, Colegiul judiciar va respinge recursul declarat de Primăria mun. Chișinău, Direcția de colectare a impozitelor și taxelor locale cu menținerea încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 19 ianuarie 2026. Argumentele și rațiunile acestei soluții vor fi expuse în continuare.

41. Din actele dosarului rezultă că Direcția de colectare a impozitelor și taxelor locale a Primăriei municipiului Chișinău a emis avizul de plată nr. 01002576408E306 din 9 octombrie 2025, prin care Elenei Coropat i-a fost solicitată stingerea obligației fiscale aferente impozitului pe bunurile imobiliare și a majorării de întârziere. Invocând neachitarea sumelor indicate în aviz, autoritatea publică a solicitat instanței de judecată încasarea de la contribuabilă a datoriei în sumă totală de 31379,42 lei, inclusiv a majorării de întârziere în sumă de 12284,75 lei.

42. Totodată, din conținutul cererii de chemare în judecată rezultă că avizul de plată nu a fost contestat de Elena Coropat în modul și termenul prevăzut de lege. Dimpotrivă, însăși reclamanta a susținut că actul respectiv a rămas în vigoare, a dobândit puterea lucrului decis și urma să fie executat de contribuabilă. Prin urmare, între autoritatea publică emitentă și destinatarul avizului nu a fost indicată existența unui litigiu material privind nașterea, întinderea sau valabilitatea obligației fiscale, care să necesite soluționarea de către instanța de drept comun.

43. În aceste împrejurări, problema juridică la care urmează să răspundă Colegiul judiciar constă în a determina dacă autoritatea publică, după ce a stabilit obligația fiscală printr-un aviz de plată rămas în vigoare și necontestat de contribuabil, poate formula o acțiune civilă în scopul obținerii unei hotărâri judecătorești care să confirme și să dispună executarea aceleiași obligații sau dacă realizarea creanței urmează să aibă loc prin mecanismele de executare prevăzute de legislația fiscală și administrativă.

44. Potrivit art. 33 alin. (1) din Codul de procedură civilă, instanțele judecătorești examinează cauzele civile privind apărarea drepturilor, libertăților și intereselor legitime încălcate sau contestate. Din sensul acestei norme rezultă că declanșarea procedurii civile presupune existența unui raport juridic material litigios, în cadrul căruia titularul dreptului pretinde că dreptul său a fost încălcat, negat ori contestat de o altă persoană.

45. În prezenta cauză, Primăria municipiului Chișinău, prin intermediul Direcției de colectare a impozitelor și taxelor locale, nu a solicitat soluționarea unui litigiu material referitor la existența sau întinderea obligației fiscale. Obligația pretinsă a fost deja stabilită unilateral de autoritatea publică, în exercitarea atribuțiilor sale legale de administrare fiscală, prin emiterea avizului de plată. Mai mult, autoritatea a afirmat că actul respectiv nu a fost contestat și a rămas obligatoriu pentru destinatar.

46. În consecință, Colegiul judiciar reține că autoritatea publică nu poate iniția o acțiune civilă în lipsa unui raport juridic material litigios numai pentru a obține confirmarea judecătorească a unei obligații fiscale pe care ea însăși a stabilit-o printr-un act emis în regim de putere publică. Existența unei restanțe și refuzul contribuabilului de a o achita nu transformă raportul juridic fiscal într-un litigiu civil și nu justifică sesizarea instanței de drept comun pentru validarea creanței.

47. Referitor la natura juridică a avizului de plată, art. 191 alin. (1) din Codul fiscal stabilește că acesta reprezintă notificarea scrisă prin care Serviciul Fiscal de Stat *sau o altă autoritate cu atribuții de administrare fiscală cere contribuabilului stingerea obligațiilor fiscale* indicate în cuprinsul său. Potrivit alin. (6) al aceluiași articol, avizul intră în vigoare la data primirii de către contribuabil și rămâne valabil până la stingerea obligației fiscale sau până la anularea sa.

48. Prin conținutul și efectele sale, avizul de plată emis de Direcția de colectare a impozitelor și taxelor locale reprezintă un act administrativ individual, întrucât constituie o măsură oficială adoptată de o autoritate publică pentru soluționarea unui caz individual în domeniul dreptului public și produce nemijlocit efecte juridice față de destinatar. În conformitate cu art. 139 alin. (3) din Codul administrativ, un asemenea act rămâne valabil atât timp cât nu este retras, revocat sau anulat ori nu și-a consumat efectele în alt mod.

49. Colegiul judiciar scoate în evidență faptul că caracterul obligatoriu al avizului de plată nu depinde de confirmarea acestuia printr-o hotărâre judecătorească. În situația în care actul nu a fost contestat și nici suspendat, acesta își produce efectele juridice, iar autoritatea emitentă urmează să procedeze potrivit mecanismelor legale aplicabile stingerii și executării obligației fiscale, fără a solicita instanței civile să stabilească încă o dată aceeași obligație.

50. Prevederile de la art. 156 alin. (2) și 158 lit. $k^1$) din Codul fiscal referitoare la aplicarea normelor din Codul de procedură civilă și la Codul de executare reglementează modalitatea de exercitare a atribuției de executare silită, însă nu înlătură condițiile generale necesare pentru declanșarea unui proces civil și nu instituie ipoteza unui litigiu material între autoritatea publică și contribuabil. Aplicarea Codului de procedură civilă presupune existența unei forme procesuale prevăzute de lege și a unei pretenții susceptibile de examinare în procedură civilă. Or, norma invocată de recurentă nu prevede că avizul de plată trebuie validat de instanța de judecată și nici nu atribuie instanței de drept comun competența de a confirma legalitatea și temeinicia unui act administrativ individual rămas în vigoare.

51. Argumentul recurentei potrivit căruia avizul de plată nu este enumerat expres printre documentele executorii nu poate determina admiterea recursului. Eventualele dificultăți privind mecanismul concret de executare a obligației fiscale nu pot extinde competența materială a instanței civile și nici nu pot transforma procedura contencioasă într-o procedură de validare a actelor emise de autoritatea publică.

52. În această speță instanța de drept comun nu are prerogativa de a acționa ca un organ cu atribuții de verificare și confirmare a legalității unui act emis de o autoritate publică, atunci când actul respectiv nu este contestat și este executoriu. Rolul instanței de drept comun este de a soluționa litigii privind drepturi și interese încălcate sau contestate, iar nu de a conferi forță juridică suplimentară unui act administrativ care produce deja efecte prin el însuși.
53. Admiterea unei asemenea acțiuni ar presupune ca instanța civilă să dubleze efectele juridice ale avizului de plată și să pronunțe o hotărâre, având același obiect ca actul administrativ emis anterior de reclamantă. O astfel de intervenție nu rezultă din normele invocate de recurentă și ar transforma instanța într-un participant la procedura de administrare fiscală, deși stabilirea și executarea obligației fiscale revin autorităților învestite prin lege cu asemenea atribuții.
54. Colegiul judiciar mai reține că dreptul de acces la justiție nu presupune obligația instanței de a primi și examina orice cerere, indiferent de natura raportului juridic și de procedura prevăzută de lege. Exercitarea acestui drept este supusă regulilor de competență și condițiilor de admisibilitate stabilite de legislația procesuală. În lipsa unui litigiu civil și în condițiile existenței unui act administrativ individual valabil, refuzul primirii cererii nu constituie o limitare nejustificată a accesului la justiție.
55. Prin urmare, prima instanță a stabilit corect natura juridică a pretenției formulate și a concluzionat întemeiat că aceasta nu urmează a fi examinată în procedură civilă. Aplicarea art. 169 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură civilă este justificată, deoarece autoritatea publică urmărește executarea unei obligații fiscale stabilite prin propriul său act administrativ, iar nu soluționarea unui raport juridic material litigios.
56. Pentru toate aceste motive, Colegiul judiciar constată că încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, din 19 ianuarie 2026 este legală și întemeiată, iar argumentele invocate în recurs nu demonstrează aplicarea eronată a normelor de drept material sau procesual și nu sunt de natură să determine casarea încheierii contestate.
57. În conformitate cu prevederile art. 427 lit. a) Cod de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru

**d e c i d e :**

Se respinge recursul declarat de Primăria mun. Chișinău, Direcția de colectare a impozitelor și taxelor locale  împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 19 ianuarie 2026.

Se menține încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 19 ianuarie 2026.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele de complet, Judecătorul Diana Corlăteanu

Judecătorii Eleonora Badan-Melnic

Roman Pascari